

4

2012
8. årgang

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

fokus: DIAKONI

Små kirkefolk

side 4-5

Jeg hadde fire mils vei og ei ferge for å komme på korøving det første året jeg arbeidet som lærer på Nordvestlandet. Uten bil midtvinters var det spennende hver gang, om noen gadd å plukke opp en radikalt og muligens suspekt utseende haiker i kveldsmørket. Som regel slapp jeg å gå veldig langt før noen stanset, men en mørk vinterkveld, med realt drittvær, var det ikke snakk om. Jeg gikk og gikk i det våte snokavet, en mil, nesten to, før en bil stanset og vennlig gav meg skyss til fergeleiet. Det var en levitt, bygdens kateket, skulle det vise seg. Altså bedre enn sitt rykte i bibelfortellingen om den barmhjertige samaritanen, som så stakkaren i vegkanten og forbarmet seg over ham, men hvor levittent glatt gikk forbi.

Leiv kateket skulle jeg etter hvert lære å kjenne som en person som hadde et åpent sinn, som ikke avfeiet nye inntrykk av gammel vane, men lot inntrykk synke inn før han gjorde seg opp en mening om saken.

I løpet av femti meter i Arendals gater passerte jeg to tiggere med pappkrus og blikket låst på meg i passeringssonen på ca ti meter. Jeg måtte bekjenne for min tenåringsdatter, at jeg synes det er vanskelig å forholde meg til fenomenet. Den ene tanken som melder seg er at "du skulle ikke sitte her, men ta runden fra arbeidsgiver til arbeidsgiver, du som andre, og prøve etter beste evne å skaffe deg lønnet arbeid". Den neste er at «kanskje har du prøvd. Kanskje er det plent umulig for deg å få jobb». Og enda en: «Kanskje er det reinspikka desperasjon som gjør at du sitter her og tigger. Tv-reportasjer har jo fortalt den historien også». Men så kommer neste tanke: «Her er det bakmenn som trekker i snorene, som melker disse stakkarane for det meste av det de klarer å skrangle sammen». Så blir det til at noen får av min rikdom, mens andre går jeg forbi. Og gnaget i samvittigheten forblir. Når jeg klarer å holde blikket deres lenge nok til å gjøre en "trynefaktorvurdering", tas avgjørelsen i løpet av noen sekunder. Ja eller nei. Det er vanskelig, og jeg innrømmer det, men det gjør meg urolig hver gang. Hva er rett? Har jeg en slags plikt til å gi uansett, eller hva? Deler av dette fortalte jeg min tenåringsdatter. Like godt hun får begynne å tenke på saken først som sist.

Nasjonalt handler det kanskje om ubeskrivelig nød blant sultende afrikanere, eller å hjelpe sørlige deler av Europa opp av grøfta, malt med «durabelige pensler» over kilometervis med tabloide avis-sider og talløse tvskjermer. Regionalt kan det dreie seg om to til fem tiggere i løpet av en bytur, omtrent som en forstyrrende liten tinitus. Lokalt kan det være et nesten usynlig fenomen, som jeg bare vet finnes. Sett gliomtvis eller hørt omtalt. Noen som ikke har det så greit. Alle tilhører på sett og vis kategorien "min neste". Og jeg er kalt til å være barmhjertig samaritan og et godt medmenneske.

Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre noe. Så sant så sant, men når det kommer til praksis: Hvordan da?

Tilbake til Leiv kateket. Inntrykkene står i kø, og køen synes å bli både lengre og mer påtrengende dag for dag, år for år. Et valg er å bare stenge av. Det er ikke mitt bord, liksom. Vel, er det det, eller er det ikke, eller i hvor stor grad er det mitt bord? Leiv stoppet opp og gav "fenomenet" i veikanten en sjanse. Hans vurdering den gangen ble at her var en han kunne og skulle hjelpe.

Hva er diakoni? Et menneske kommer i min vei, av en eller annen grunn, og en bønn om hjelp når meg, mer eller mindre tydelig formulert eller velbegrunnet eller dokumentert. Bruker jeg Leivs metode, vil jeg kunne gi noen en hjelp de både trenger og fortjener, men også gjøre det enkelt for en eller annen slubert. Det får våge seg. Ved å "ikke se", gå forbi, kommer jeg til å gjøre noen urett, garantert.

Samaritanen i Jesu liknelse så en som hadde det vondt, og stoppet for å hjelpe. Det står og ingenting om hva slag fyr det var som lå der. Kanskje var litt hans egen feil at han kom i trøbbel? Mulig det. Men han kunne også være helt uskyldig. Mye mulig.

Samaritanen brukte Leivs metode, eller omvendt. Han så, stoppet, vurderte og handlet. Leivs metode bør kunne brukes når ditt og mitt diakonale engasjement skal avgjøres. Når det kommer til stykke handler det om å være åpen og ærlig overfor dette: Hva kan jeg? Hva skal jeg yte? Idet jeg er i ferd med å trekke meg, bør minst ett eller to kontrollspørsmål stilles for jeg med rak rygg kan gå videre, hvis i det hele tatt...

Avslutningsvis må jeg nevne at Leiv og jeg har hatt mange gode og hyggelige møter i årenes løp...

«En fremmed er en venn du enda ikke har møtt.»

Peer Rodal Haugen,
redaktør

Døpte i Fjære menighet

Dapsbilde av Ingeborg Solhøi
Døpt på Langenes 22. april

Philippa Hakedal Ribe
Døpt i Fjære kirke 1. juli

Sofie Jørgensen Breidvik
Døpt i Fjære kirke 1. juli

Torstein Svanberg-Tellefsen
Døpt i Fjære kirke 1. juli

Dina Marie Sundli Reiersølmoen
Døpt i Fjære kirke 15. juli

Iselin Lowell Gunnerud
Døpt i Fjære kirke 15. juli

Amalie Boye Hansen
Døpt i Fjære kirke 27. mai

Erina Melinda Albrecht
Døpt i Fjære kirke 27. mai

Ludvig Udjus Brynildsen
Døpt i Fjære kirke 27. mai

Tummás Fjelldal Henningsen
Døpt i Fjære kirke 15. juli

Viola Knudsen
Døpt i Fjære kirke 15. juli

Gabriella Mathisen Kaspersen
Døpt i Fjære kirke 12. august

Johanna Estelle Rea
Døpt i Fjære kirke 12. august

Keyla Sofie R. Bull Larssen
Døpt i Fjære kirke 12. august

Thomas William Treeby
Døpt i Fjære kirke 23. mai

Live Hosøy Novik
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Live Margrete Svenningsen
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Leni Marie Johansen
Døpt i Fjære kirke 12. august

Line Bagroen Knutsen
Døpt i Fjære kirke 12. august

Maija Elise Buljo
Døpt i Fjære kirke

Ava Toft Abrahamsen
Døpt i Fjæreparken 19. august

Sebastian Kristiansen
Døpt i Fjæreparken 19. august

Millie Sofie Wallentinsen
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Nichlas Vierli Jacobsen
Døpt i Fjære kirke 3. juni

Zeline Simensen
Døpt i Fjære kirke 10. juni

Simen Gruer-Larsen
Døpt i Fjæreparken 19. august

Mathias Buer
Døpt i Fjære kirke 26. august

Thomas Birkeland Eriksen
Døpt i Fjære kirke 26. august

Johan Himle
Døpt i Fjære kirke 26. august

Jacob Knudsen
Døpt ved Hauslandstjenna 26. aug.

Vilde Gjesdal Erichsen
Døpt i Fevik kirke 10. juni

Magnus Asbjørnsen
Døpt i Fjære kirke 1. juli

Odd Vito Deila Kvasheim
Døpt i Fjære kirke 1. juli

5 NESTE NUMMER kommer ut 30. oktober
frist for materiell 18. oktober

sport 1 GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-16

Fevik barnehage på besøk i Fjære kirke

Barn og voksne velter ut av bussen. 4- og 5-åringene fra Fevik barnehage er på ekskursjon til Fjære kirke. Det er en ivrig flokk som møter oss denne solskinnsdagen.

"Har alle fått med seg sekken sin ut av bussen?" Det er lett å glemme noe etter en spennende busstur. Ansiktene lyser av forventning over hva de nå skal få oppleve. Det knaser i grusen av mange små føtter. 4- og 5-åringene fra Fevik barnehage stiller seg pent opp foran hovedinngangen til kirka. "Velkommen! Så hyggelig at dere ville komme på besøk i Fjære kirke!", sier kantor Andrea Maini.

Barnehagebarna blir først med på en vandring rundt kirka. To og to stiller seg ved siden av hverandre. Det er tydelig at "leie-regelen" gjelder på tur. Underveis får noen lov til å ta bilder av det de ser. Vi kommer til en slags steinbenk. "Hva kan dette være for noe tro? Er det en benk til å sitte på eller en stol? Eller er det en trapp?" Barn (og voksne) undrer seg over hva dette er. Noen klatrer opp på den. "Nei, det er en brudestein! Vi antar at den ble brukt av bruden til å stige opp på hest el-

ler i vogn i gamle dager," forteller menighetspedagog Ingunn Metveit Olsen. Videre får barna øye på et hode over en av inngangene til kirka. "Hva heter han tro," lurte noen. Barna diskuterer seg i mellom og kommer frem til at han bør hete Hans Petter! Etter rundturen går vi inn i kirka for å se på noen ting der. Vi ser på den gamle kirkeklokka i våpenhuset, og i kirkerommet ser, hører og undersøker barna alterringen

hvor man får nattverd og brudepar kneler, altertavla som har tre forskjellige bilder og som kan lukkes, døpefonten fra ca. år 1250 som er den fineste (best bevarte) i hele Norge. Alle vil gjerne opp og titte på prekestolen. Det tar litt tid før de noen og tjue barna har klatret opp den smale trappa, blitt løftet opp slik at de kan se utover og kommet seg ned igjen forbi de andre som er på vei opp. Så blir benkeradene prøvesittet. Det er artig med de små

portene til hver benk. Dørene går opp og igjen til alle har bestemt seg for hvor de vil sitte. Andrea viser bilde av Sankt Ragnvald. Han forteller om vikingen som ikke lenger ville reise på vikingtokt for å krige, men som ble annerledes. Det var Guds kjærlighet som stod i fokus. Til slutt går turen opp på galleriet for å se på det store orgelet. Noen av barna forsøker å blåse på noen små piper som hører til orgelet. Det

kommer forskjellige fløyteleder. "Orgelet kan lage små, lyse toner, og buldrende, mørke toner," forklarer Andrea og demonstrerer. I kirkestua ligger tegneark og farger klart. 4- og 5-åringene kaster seg inn i oppgavene med å tegne ting de har sett. Noen tegner den gamle middelalderkirka fra ca. 1150,

andre tegner altertavla eller St. Ragnvald. I barnehagen skal barna arbeide videre med disse skissene, og har også mulighet til å bruke maling og andre slags farger. Vi er spent på å se de ferdige resultatene, som kommer på utstilling i kirkestua etter hvert.

det skjer det skjer det skjer

- AKTIVITETSDAG** for alle 10 år-åringene (født 2002) på FMU-bygget 22. september fra kl. 10.00-14.30. Dette blir en morsom dag hvor barna kan velge to aktiviteter: Lage blomsteroppsats, bake, hobby, luftgeværskyting, dans, frisbeegolf. Det blir grilling, lek og fellessamling. Foreldre er velkommen den siste halvtime fra kl. 14.00.
- BABYSANG** på FMU-bygget. Oppstart mandag 8. oktober kl. 12.00. Babysang-kurset går over 8 mandager. Passer best for babyer fra 3 måneder. Påmelding!
- 4-ÅRSBOK** utdeling i Fjære kirke 14. oktober kl. 11.00 for de som fyller 4 år høsthalvåret. Dersom du ble 4 år på våren og ikke fikk bok da, kan du også komme. 4-års samling mandag 15. og 22. oktober i Fevik Kirke kl. 17.30.
- SMÅBARNSSANG** hver mandag kl. 10.00 på FMU-bygget. Ta med niste. Kaffe, te og saft får du. Sang, sosialt samvær og lek.
- SMÅBARNSTREFF** i Fevik kirke onsdager kl. 10.30. Ta med niste.
- ALFSAM** (alle funksjonsnivåer sammen) annehver torsdag på FMU-bygget kl. 18.00-20.00. Alfsam er en klubb for barn og unge med ulike funksjonshemninger, hvor målgruppa er ca. 10-18 år. Klubb med sang, andakt, kveldens gjest, spill og sosialt samvær, salg av mat, brus og kake. Velkommen! Neste samling er 20. 09, 11.10, 25.10, 08.11 (Bowling), 22.11, 06.12 (avslutning med nissefest).

Er det noen du lurte på? Se mer info: www.fjæreposten.no eller ta kontakt: imo@grimstad.kirken.no eller telefon 37 09 01 18.

Be for barna dine

I Bibelen kan vi lese fortellingen om kvinnen Hanna som ikke kunne få barn, men som ba inderlig om det. Hun ble bønnhørt og fødte gutten Samuel. "Jeg ba om denne gutten, og Herren har gitt meg det jeg bad ham om. Derfor gir jeg ham også til Herren. Så lenge han lever skal han tilhøre Herren (1. Sam 1, 27-28)". Samuel var profet i Israel, han salvet både Saul og David til konge og veiledet dem gjennom livet. Men det var Hanna som ba om ham og for ham, og som stod for den første viktige innflytelsen i Samuels liv.

Det er mange personer som har innflytelse over våre barn; venner, skolekamerater, barnehagepersonalet, lærere, besteforeldre, søskenbarn, søndagsskoleledere, idrettsledere osv. MEN: Hvem er de viktigste personene i barnas liv? Det er et spørsmål som vi snakker om i dåpssamlingene. Svaret er foreldrene. Det er foreldrene som har størst innflytelse i barnas liv, særlig i ung alder, men også i tenårene, selv om noen da kan føle seg mest som taxisjåfør og minibank. Videre er det foreldrene som vanligvis bryr seg mest om barna sine. Det finnes nok noen lærere som ber for elevene sine, og søndagsskoleledere som ber for barna de leder, men i hovedsak er det foreldre og besteforeldre som denne oppgaven ligger tyngst på. De fleste har faddere. I menigheten prøver vi å fokusere på at en av oppgavene til en fadder er nettopp å be for fadderbarnet sitt. Dette er virkelig en viktig oppgave, om ikke den viktigste.

Tidlig i sommer var vi på ferie i Mallorca. Det var en fantastisk tur. Men en dag forsvant min 7 år gamle datter. Vi lette etter henne i halvannen time før politiet kom kjørende med henne til hotellet vårt nærmere kl. 21.00. Takk Gud for alle ærlige mennesker, mennesker som tok ansvar da de oppdaget et barn i nød og hjelp, takk Gud for at alt gikk godt og takk Gud for alle som ber og har bedt for oss og våre barn opp igjennom. Jeg føler det som en ekstra trygghet. "For Han skal gi sine engler befaling om deg, så de bevarer deg på alle dine veier. På sine hender skal de bære deg så du ikke støter din fot mot noen stein (Salme 91,11-12)."

Hva betyr bønn? Dersom vi slår opp i leksikon står det følgende: "Bønn - En underordnet henvendelse til sin foresatte når han ikke har rett til å kreve det han ønsker (Hele Norges Leksikon)." Vi kan ikke kreve av Gud som om han er en maskin man putter penger på og ut kommer det vi vil ha, men Gud er der og hører oss og bryr seg om våre hverdager. Jeg mener bestemt at bønn har stor innvirkning på våre barns liv, og at vi gjennom bønner kan bevege Gud." Skall ikke Gud skaffe sine utvalgte deres rett, de som roper til ham dag og natt? Er han ikke tålmodig med dem? Jeg sier dere at han skal skynde seg å gi dem deres rett (Luk 18,7-8)." Ikke undervurder den kraften som utløses når foreldre ber for sine barn. Bare Gud vet hvor mange bønner som blir besvart på grunn av trofaste foreldre som bad for mange år siden. Noen opplever bønnesvar raskt, andre må gå døden i møte uten at bønnene har blitt besvart.

En sønn kommer inn på soverommet til sin nylig avdøde far. Der på gulvet ser han to slitte merker i gulvplankene foran sengen. Og det går med ett opp for ham at det er hans far har falt på kne og bedt for ham utallige ganger gjennom årenes løp. Ved synet av disse slitte trebordene kommer sønnen til tro.

Undersøkelser viser at familien har 2-3 ganger større innflytelse når det gjelder et barns forhold til tro, enn det arbeidet som blir gjort i menigheter og forsamlinger. 80 % av alle de som tar imot Jesus gjør det før de er 13 år. Annen statistikk sier at 90 % tar imot troen før de er 20. Av dem som har kommet til tro etter fylte 20 år, oppgir de at det som skjedde i barndommen har hatt stor betydning.

Ingunn Metveit Olsen menighetspedagog

BIBEL quiz

- Hvem var den første kristne martyren?
 - Stefanus
 - X. Barnabas
 - Jesus
- Hvem var den første mor der?
 - Barabbas
 - X. Kain
 - Abel
- Hvem var den første kongen i Israel?
 - David
 - X. Salomo
 - Saul
- Hvem gav navn til alle levende skapninger?
 - Noah
 - X. Adam
 - Eva
- Hvem så sin kone bli forvandlet til en saltstøtte?
 - Abraham
 - X. Jakob
 - Lot
- Hvem ble nesten ofret som barn, og ble kalt "Løftessønnen"? 1. Isak X. Ismael 2. Josef
- Hvem dro til himmelen i en ildvogn?
 - Elia
 - X. Eli
 - Elisja
- Hvem ble dronning, reddet sitt folk og innstiftet "purim"-festen?
 - Rut
 - X. Ester
 - Sara

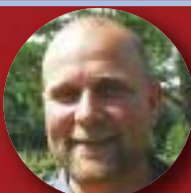
- Riktig svar:
1. Stefanus
 2. X. Kain
 3. X. Saul
 4. X. Adam
 5. 2. Lot
 6. 1. Isak
 7. 1. Elia
 8. X. Ester

KONTAKTinformasjon

Fjære menighet

POSTADRESSE Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

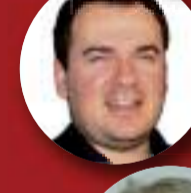
Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Eli Anne Haugen
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

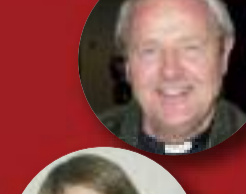
Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

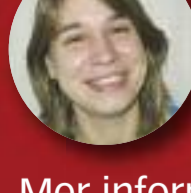
Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangenstein Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjareposten.no

GUDSTJENESTENE

Fjære kirke

16.09.2012	11.00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland
23.09.2012	11.00	Familiegudstjeneste på FMU v/Oddvar Tveito
07.10.2012	10.30	Dåpsgudstjeneste v/Helge Spilling
07.10.2012	12.00	Gudstjeneste v/Helge Spilling. 50-års konfirmanter spesielt invitert.
14.10.2012	11.00	Familiegudstjeneste og høsttakkefest v/Helge Spilling. Felles gudstjeneste for Fjære og Fevik. Utdeling av bibel til 4-åringene.
21.10.2012	11.00	Gudstjeneste v/Vidar Øvland.
28.10.2012	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito.

Fevik kirke

16.09.2012	11.00	Gudstjeneste v/Svein Tore Langås.
23.09.2012	17.00	Familiegudstjeneste v/Oddvar Tveito.
07.10.2012	11.00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
17.10.2012	19.00	Sansegudstjeneste v/Tom Martin Berntsen
21.10.2012	19.00	Sangkveld m/fest på kirka
28.10.2012	19.00	Temakveld Pål Repstad

TRENGER DU KIRKESKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

Beth Løhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Kari Normann Erlandsen, Hesnes, tlf. 37041333 / 91109837
Berte Marie Reiersølmoen, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.

PREKENTEKSTEN

for søndag 23. september, fra Luk. 7,11-17

11 Kort tid etter ga Jesus seg på vei til en by som heter Nain. Disiplene og en stor folkemengde dro sammen med ham. 12 Da han nærmet seg byporten, ble en død båret ut til graven. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Sammen med henne kom et stort følge fra byen. 13 Da Herren fikk se enken, fikk han inderlig medfølelse med henne og sa: «Gråt ikke!» 14 Så gikk han bort og la hånden på båret. De som bar den, stanset, og han sa: «Du unge mann, jeg sier deg: Stå opp!» 15 Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og Jesus ga ham til moren. 16 Alle ble grepet av ærefrykt, og de lovpriste Gud. «En stor profet er oppreist blant oss», sa de, «og Gud har gjestet sitt folk.» 17 Dette ordet om ham spredte seg i hele Judea og områdene omkring.

fokus: DIAKONI

hilsen presten

Gje meg hand di, ven

Gje meg handa di, ven, når det kveldar.
Det vert mørkt og me treng ei hand.

Sondre Bratland

Me treng hender som blir strekt ut mot kvarandre. Me treng auger som ser kvarandre. Me treng hjarte som bankar varmt og menneske som har omsorg for kvarandre. Me treng fellesskap der vi kan vere oss sjølv og kjenne oss trygge. Me treng å vere elska.

Diakoni handlar om dette: å bry seg om, vise omsorg, strekke ut ei hand, byggje fellesskap. I dette nummeret av Fjæreposten vil vi sette fokus på diakoni. Me ønskjer at menigheten i Fjære skal vere prega av omsorg

for menneske, og for heile skaparverket, så me kan ta vare på alt som lever, møte alle med respekt, inkludere nye og hjelpe der det trengs.

Jesus var sjølv den beste diakon. Han så menneske, gav seg tid, var saman med dei som fall utanfor fellesskapet. "Han et saman med tollarar og syndarar..." blei det sagt om han. Og han fortalte historia om "den barmhjertige samaritan" som eit eksempel på ein rett holdning og rett handling i møte med menneske som treng hjelp og ei utstrekkt hand.

Jesus hadde det ofte travelt med å helbrede, hjelpe, undervise og snakke med folk. Men han hadde au behov for å "trekke seg tilbake" å vere i bøn, stillhet, vere aleine oppe i fjellet. Det skapte ein balanse i livet som gir både kvile og ny energi til mange meningsfulle oppgaver. Vi treng den same vekslinga mellom aktivitet og ro.

Jesus kom ein gong på besøk til Marta og Maria i Betania. Maria sette seg ned og hørte på det han hadde å sei. Marta var travelt opptatt med å stelle til mat og ordne. Begge var glad i Jesus,

begge sette pris på at han kom på besøk. Jesus var glad i dei begge, han sette heilt sikkert pris på gjestfriheten som Marta viste. Men han meinte at dei begge hadde behov for å sette seg ned litt. "Maria har valt den gode del og den skal ikkje ta-kast frå henne." Lukas 10,38-42. Denne historia står fortalt nettopp midt mellom likninga om "den barmhjertige samaritan" og hendinga då Jesus lærte disiplane å be.

Bønn og arbeid – "ora et labora" – som den gamle klostergrunnleggjar Benedict sa det. Vi treng balanse i livet – mellom arbeid og kvile. Vi treng vekslinga mellom ro og aktivitet. Vi treng å strekke ut ei hand til kvarandre – og vi treng å ta imot Guds utstrekke hand til oss. Gi og ta imot, tjene og la seg "betjene".

Herre, gjør det stille i mitt indre,
senk din dype fred i sjel og sinn.
Send meg så i verden ut å lindre
deres nød som tårer har på kinn.

Andrew Lloyd Webber

Helge Spilling, sokneprest

Vekkingen i Vrådalen

I 1856 reiste småbrukerparet Aashild og Jon Undeberg tilbake til Undeberg i Vrådalen etter et lengre sykehusopphold i Skien hvor de hadde tatt imot Jesus Kristus som sin personlige Frelser og Herre.

På veien hjem sa Aashild: "Å, Jon. Gud har gjort store ting for oss! Nå må vi gjøre noe for Ham som takk. Tenk på hvor mørkt det er hjemme i bygda. Nå må vi be for alle der. Og vi må tale til dem. Når vi kommer tilbake, skal de få vite hva vi har opplevd, og vi må være villige til å bære Kristi fornedrelse. Ja, nå vil vi gjøre alt vi kan for at de skal bli frelst, jeg på min plass og du på din – og Gud skal velsigne oss."

Da de kom hjem, ble det et helt nytt liv på Undeberg. Jon og Aashild leste hver dag Guds ord og ba sammen. Barne tok del i dette, og da de ble gamle, gledet de seg ved minnet om hvordan foreldrene hadde levd med Gud. Og det var ikke bare fromhet i ord. Begge fikk den attesten at de levde et elastelig liv. De var en pryd for Jesu Kristi lære. Jon var en pliktro og samvit-

tighetsfull arbeider. Han var så nøyerregnende med seg selv at hvis det hendte han kom et kvarter for sent til arbeidet, tok han det igjen med overtid senere. Som de hadde bestemt seg for, begynte de frimodig og når det falt seg slik, å vitne for folk om det håp som bodde i dem, og de formante sine medmennsker til å omvende seg. Det ble møtt med både forundring og forargelse.

Jon og Aashild ble utsatt for motstand og spott. Det var ikke en eneste av dem de snakket til, som ga inntrykk av at de ville ta imot vitnesbyrdet deres. Noen trodde de kom med en ny lære. Det var én ting til som folk syntes var rart: Jon ville ikke spille til dans mer, og man fikk dem ikke til å delta i danselag. De var i det hele tatt blitt annerledes enn før, så til å begynne med lurte folk på om sykdommen hadde tatt litt av forstanden deres. Desto mer

måtte Jon og Aashild be for sambygdningene.

Det ser ut til at motstanden bare gjorde dem enda mer omsorgsfulle. Det ble et nød-rop hos dem om vekking i bygda. Natt og dag var de opptatt av at menneskene rundt dem levde uten Guds fred i dette livet og uten håp for det tilkommende – ja, at de bekymringsløst hastet mot en evig fortapelse, enda de fritt og for ingenting kunne få del i den evige salighet.

En natt lå Aashild og tenkte på dette og fikk ikke sove. Hun vekket mannen sin og sa: "Tenk, hele bygda ligger i åndelig søvn, og vi ligger og sover! La oss stå opp og be til Gud." Så sto de opp, falt på kne ved sengen og ropte til Gud om vekkinge.

Iblant satt de ute på pynten foran huset og så utover bygda. Dypt nede ved vannet lå gårdene, små og store, som flekker i granskogen. På mot-satt side var det Ormtveit,

VRÅDAL KIRKE

Homme, Flatland, Brauti og Synnes. På denne siden Solberg, Lunden, Kilen og flere andre. Og innimellom holmer og skogholt var det mange andre hjem, fra Vrålilosen lengst i vest til Lønnegrav i øst og Steane og Findreng-gårdene lengst i sør mot Nissedal. De tenkte på dem som bodde der nede, og de nevnte alle gårdene ved navn og ba for dem: "Der bor Torjus og Kristi, Herre – der bor Lars og Else – der bor Anne. Vil du i din nåde forbarme deg over dem og frelse dem alle!" Denne utsikten ble deres spesielle bønnested. Hit gikk de hver søndag og ofte ellers for å se utover og be for bygda. Dette holdt de på med år etter år. Som et svar på dette ekteparets bønnerop, sendte Gud vekkinge til Vrådalen. Denne vekkingen varte i

flere år og førte til at livet i bygda forandret seg radikalt. En regner med at en tredjedel av bygdefolket fikk frimodighet til å vedkjenne seg troen på Gud.

Vekkingen spredte seg til nabobygdene i Vest-telemark og selv i dag er det mange som fremdeles kan høste velsignelse av den åndelige fornyelse som Aashild og Jon ble et redskap for.

Den sanne historien om innsatsen til Jon og Aashild viser oss at selv om det koster, så lønner det seg å være utholdende i bønn for seg og sine venner, naboer og alle andre. Oppfordringen om å leve et gudfryktig kristenliv med møtebesøk, bønn, bibellesning og evangelisering er herved gitt.

Kirkens fremtid er diakonal

Mange mener det. Og kanskje skulle vi si at diaknoiens fremtid er begeistring. Slik samfunnet er blitt og utvikler seg, vokser behovet for at mennesker bryr seg om dem rundt seg. Knut Mørland er en kreativ kar, med mange jern i ilden, og med flere år bak seg i arbeid med og for mennesker, mennesker som har opplevd at livet er blitt tungt og vanskelig.

f Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Han er ikke i tvil om at en stor diakonal oppgave venter kirka i åra som kommer. Og han tror også at det i den oppgaven ligger stor glede for dem som går inn i den. – Gleden ligger i å gi, yte noe, bli brukt, oppleve at en gjør noe som betyr noe for noen, hevder han.

FORVALTER AV DET GODE

Knut Mørland har en allsidig bagrunn. Han er lærerutdannet, med sosialpedagogikk, har vært rektor og tau-båtredde (fortsettelse medeier), har mange år i tjeneste for Sjømannsmisjonen flere steder i verden og er en godt kjent representant for Torungens Venner, med ca 250 døgn i året som vert og husholder på Torungen. Flere tusen overnattingsgjester har møtt ham der ute, og mange har nok en god prat med Knut gjemt i minnet, en samtale som varmet og som ble viktig for dem.

Under en redningsoperasjon utenfor Lillesand i 2005, hvor taubåten deres berget et skip fra å gå på land, ble han selv varig skadet, og sliter i dag med kronisk hodeverk. Men som han selv sier:

– Min hodesmerter blir mindre ved å snakke med folk som har det værre enn meg. Mye værre. Jeg har bare vondt i hodet, men har både kone og barn og venner og alt jeg ellers trenger. Det er det mange som ikke har, som savner både det og mere til. Derfor er virksomheten ute på Torungen bra for meg også. Der får være en forvalter for det gode, ikke bare være en god vert og husholder der ute, men ta meg av menneskeverd. Det er det jeg har brydd meg om.

Etter et utall samtaler med

mennesker i ulike livskriser, er det en ting som står klart for ham:

– Vi er alle "like", i den forstand at vi har like stor verdi, vi er skapt med mye de samme grunnleggende behovene, lengslene og drømmene, men noen av oss er født på "livets solside", som det heter. Vi har alt vi trenger, og tar det kanskje for gitt.

– Vi har vært gørrheldige! sier Knut.

Og de heldige har et ansvar overfor dem som ikke har vært like heldig, mener han, og referer til Jesu liknelse om talentene.

– Han som gravde ned talenten sin, gjorde feil. Vi har fått mye, og det kreves mye av oss. Ikke alle skal jobbe med rusproblem, men alle skulle yte noe. Vi må brukes, stille oss til disposisjon. Det er min tanke, sier han.

– Noen er født som rusbrukere, tenk på det! Andre er født inn i en familie hvor overgrep og lidelse har vært dagsorden. For mange er det snakk om skade på kropp og sjel som de kanskje vil måtte bære resten av livet.

Knut har erfart sannheten i tittelen på en bok som Kirkens Bymisjon i Drammen har gitt ut: "Ingen er bare det du ser". Det er også i Drammen han har fått tanken om å etablere noe liknende i Grimstad. Noen skjuler smerte eller frykt bak en ordentlig fasade. Andre har ingen fasade å forsvare, men bærer på ubrukte sjanser eller uoppdagede talent, kanskje uten å vite om det. Alle er vi mer enn det umiddelbart synlige.

– Mange har noe i sekken fra tidligere, som har gjort at livet er gått i stå. Alle mennesker trenger bekreftelser på verdighet; bli sett, ha noe eller noen å gå til. Spørsmålet er hva jeg kan gi dem av trygghet og verdighet for de

neste årene etter at jeg har snakket med dem. Fortelle dem at du er ikke bare en ung ufør eller trygdet eller noe.... Du er et helt menneske, noe mer enn det folk ser.

Knut overlater dypdykkene i folks psyke og fortid til de som er flinke til det.

– For de fleste er det langt på vei godt nok å ha en god venn, noen som bryr seg, noen å gå til i hverdagen, mener han. Og så har dette en annen side, og det er det som skjer med den som gir, som yter og som bryr seg, understreker Knut.

– Jeg er overbevist om at det at du bryr deg, gjør deg bedre som menneske. Det mener jeg det ikke er tvil om, påstår han bestemt.

– Som kirke og som kristne medmennesker har vi også fått klare ord fra Jesus om det å bruke talentet sitt. Det vi har fått av evner og anlegg og ressurser, skal investeres i tjenesteste for Gud og medmennesker.

BEGEISTRING SOM SMITTER

Og da kommer vi til et par viktige stikkord for Knut. Begeistring og entusiasme!

– Der hvor det er begeistring og entusiasme går alt så mye lettere. Og rundt en begeistret person vil begeistring smitte og trekke flere med.

Begeistringen har han fått fra arbeidet i Sjømannsmisjonen, på Torungen og ved å "studere" Kirkens Bymisjon i Drammen. Det har skapt en begeistring i ham som han villig deler. Han forklarer at det handler om en kirke som blir mer diakonal, som tenker helhetlig om menneskers behov og som går ut og møter mennesker der de er – som omsetter nestekjærlighetsbudet i praktisk handling. Det var jo det Jesus gjorde; gikk ut

og møtte folk der de var, og møtte dem som trengte hans hjelp og omsorg. Hans drøm er å være med å skape noe slikt i Grimstad.

– I en tv- og medietidsalder tror jeg det er fare for at kirken vil kunne oppfattes som mer og mer fremmed, ja kanskje til og med kjedelig. Erfaringene fra Sjømannsmisjonen har gitt ham tro på flere åpne møtesteder og fellesskap. Han ønsker seg en arbeidskirke som er åpen store deler av dagen og som ligger der folk ferdes til daglig, gjerne som en ny etasje på Meny på Fevik!

– Må det være et praktbygg? undrer han.

– Det burde kunne være naturlig for ungdom å foreslå: Kom, vi stikker opp i kirka!

Han refererer igjen til Bymisjonen i Drammen, som begynte med en kafe, en ansett og ti frivillige/ulønnede. I dag har de 40 ansatte og 150 frivillige/ulønnede tilknyttet arbeidet. De driver kafeen 364 dager i året, har egen SFO-ordning og et hjem for nylig løslatte fanger – alt sammen bare mulig fordi de har lyktes i å engasjere et stort korps av frivillige.

Begeistring smitter som sagt, og ikke overraskende da at både sosialsjef og ordfører i Grimstad har latt seg begeistre de med, etter et møte de hadde med Knut ute på Torungen. Et nytt møte er berammet til slutten av septem-ber, da også med en representant fra Kirkens Bymisjon i Drammen, samt et par tre sentrale lokale politikere fra Grimstad, både fra posisjon og opposisjon.

– Det er viktig å ha med kommunen, slik at en ikke blir motarbeidet politisk og administrativt. Som kirke ser vi de uløste diakonale oppgavene og kommunen har behov de må få dekket.

EN DIAKONAL KIRKE

Han innrømmer at han kjenner ikke veldig godt til hvordan kirken disponerer sine ressurser, men er likevel rimelig sikker på at det må en grundig drøfting til; om det er slik at dagens måte å bruke midlene på er den rette. Han er fullt på det rene med at kirka gjør mye som er både rett og godt. Men en må stadig våge å stille spørsmålet om disposisjonene, slik de er idag, er det som best tjener saken; at mennesker som sliter, blir sett og får hjelp, og at

nye mennesker får et møte med Jesus.

– Vi har enorme uutnyttede ressurser av mennesker som ikke er engasjert i noe kirkelig arbeid, fordi ikke er blitt utfordret eller ikke har meldt seg til tjeneste. Ikke alle har en tallrik familie rundt seg. De kan også være med å yte noe for andre, og oppdage at det er bedre å være med å gi enn å sitte og vente på besøk. Ved å være med slik kursene du i det å se at du selv er en ressurs, og vokse på å se at du kan noe, og du kan bety noe for andre. Om Kirkens Bymi-

sjon skulle etablere et arbeid i Grimstad, vil det si at en trenger et tjuetalls frivillige i Fjære menighet. Ikke som slenger innom en gang iblant, men som som velger dette som sitt frivillige/ulønnede engasjement i kirka, og tilsvarende i Grimstad og Landvik. Tenk om vi en gang i måneden eller noe sånn kunne invitere til gjestebud i Grimstad kirke, gå sammen for å inspirere hverandre, skape noe som alle måtte få med seg. Tenk om vi fikk til å etablere et fellesskap hvor vi spilte på alle de gode kref-

tene, blant annet innen sang og musikk, med boller og vaffelstaber; et reall møtepunkt for hele kirken i Grimstad, der begeistringen kunne utfoldes seg og smitte. Kanskje kunne prestene til og med få fri til å gjøre andre oppgaver av diakonal art.

– Dette kan Knut snakke om lenge og mye om, det er helt klart. Han forventer ikke, og tenker seg heller ikke, noen revolusjon, men heller en oppvåkning. Han er livredd tidstyver som tv-titting, mobiltelefonbruk og fjesbok (facebook). Han ser daglig

skrekkeksempler på diende mødre som sitter med nesa i smarttelefonen i stedet for å måte babyens blick, unge som forsvinner inn i fjesboka og blir der 10-12 timer.

– Det er skremmende, synes han, og nevner politimannen som skriver fire romaner hvert år ved å kutte ut en times tv-titting hver dag.

– Tenk hvis mange avsatte en slik tidsressurs til et engasjement i kirkas diakonale arbeid? Her kan menighetene gjøre et felles løft, få lokale myndigheter med på laget, som sier: Fint, dette har vi

ikke fått til. Det kan løses med en lønnet arbeider pluss alle de frivillige.

Før Knut forsvinner av sted til nye gjøremål, må han vise meg et helt annet prosjekt han ivrer for å få gjennomført: Et vannorgel mye større enn attraksjonen i Hamburg!

– Om vinteren lar vi det fryse til, a la Spikersuppa i Oslo, og får et nytt møtepunkt! sprudler han.

Og løsenordet for å få det realisert er det samme: Begeistring!

Møtested der fok ferdes

Bryggekapellet i Grimstad har vært i drifte en stund, som ledd i menighetenes felles diakonale arbeid. Vil har spurt Sverre Aalvik om hva som var siktemålet med kapellet om hvilke erfaringer man har gjort seg den tiden det har vært i drift. Aalvik var med i etableringen av kapellet og også senere i driften av det.

– Det har i mange år vært et ønske om å skape et åpent sted for folk flest, med tilbud som kunne fremme samvær for livskvalitet og glede, og skape et sted der en får lyst til å sitte ned, slappe av og puste ut, eller bare komme sammen med andre mennesker en stund, og prate om vær og vind, om livet mange spørsmål. I frihet. Mennesker er jo forskjellige, og livssituasjonen forandres. Det kan være fint bare å komme seg ut og treffe folk.

Bryggekapellet ligger sentralt på den tidligere busstasjonen, hvor mange mennesker ferdes daglig. Når dørene åpnes, er en på selve gateplanet.

– Gjestfrihet er nevnt mange steder i Bibelen, som svært viktig. Åpner en hus for fremmedfolk, kan det komme engler på besøk, står det faktisk, forteller Sverre.

– Kirken må være der folk er.

Det arrangeres temasamlinger i bryggekapellet annen hver lørdag. Da inviterer en gjerne innledere som brenner for en sak. I etterkant er en åpne for spørsmål og samtale. Det tror vi kan bli verdifullt, forteller han.

Bryggekapellet har to bruksrom. Det største bli kalt et allrom hvor folk møtes over en kaffikopp, gjerne med nystekte vaffer, eller an-

dre aktiviteter. Selve kapellet, som ligger vegg i vegg, gir mulighet for å be, tenne et lys... Det gir også mulighet for en mer personlig samtale. Lukkes døren kan en kjenne seg mer fri og uforstyrret.

– Det er et ønske at dørstokken til bryggekapellet kan bli så lav at unge og eldre kan bruke lokalene etter behov.

– Hva er erfaringene så lang, i forhold til det som har vært siktemålet?

– Bryggekapellet åpnet 8. juni 2011. Tilbakemelding fra brukerne er mange og gode, og mange kommer gjerne igjen. Det ser vi på som et godt tegn. Men det er som mange steder; et arbeidslag må ha noe tid for å komme riktig på plass. Det er nå 21

personer som har sagt ja til å være verter på dagtid, hver med ansvar for en dag hver andre uke. Hovedreglen er da at to er sammen, en mann og en kvinne. Og det er en stor fordel. Harald Nymann, tidligere prest i Landvik, har gjort et stort arbeid med å få fyllt listene med frivillige. De gjør at en i dag kan ønske gjestene velkommen alle hverdager fra 11.00 - 14.00.

– Ukebesøket varierer fra cirka 40 til 50 personer. Gjennom måneder og år blir det mange. Ja, mer enn en skulle tro i. Siden åpningen har over 3000 gjester vert innom bryggekapellet i ulike sammenhenger. Så langt i år har det vært 9 temasamlinger med mange gode tilbakemeldinger. Og godt fram møte.

– Å skape et miljø som er inkluderende for alle, er knapt mulig. Men mange av vertene sier de finner det meningsfylt å ta del i arbeidet. Det er også et godt tegn.

– Likevel hender det at en er noe rådløs i kontakt med så mange ulike mennesker. Hva skal en snakke om, spørre om og ta imot? Folk fra Kirkens SOS hadde et spennende innføringskurs i emnet. Nye kurs er under planlegging. For å være litt personlig, så er det noe jeg ser fram til. Hvis det er noen i Fjære som kunne tenke seg å være vertfolk i kapellet; til

dere vil jeg si: Du får mer enn du gir!

– Hva har arbeidet i bryggekapellet lært deg om behovet for diakonale tjenester?

– En kirke som ikke oppleves å være til for menneskene, har satt seg selv på sidelinjen. Velferdsstaten er et gode, vi knapt riktig tenker over. Den har tatt over mange funksjoner kirkens diakoni tidligere hadde som fokus: helse- og sosialarbeid. Og det er bra. Det betyr ikke at behovet for diakonale tjenester er mindre i dag, men noe annerledes, og det er behov i alle aldersklasser, særlig blant ungdommen. Det er mye smerte, ensomhet og savn.

– Har du noen ønsker for framtida når det gjelder et diakonale arbeidet?

– Jeg ser fram til den dagen da en diakon kan åpne bryggekapellet natterstid, natt til lørdag, for ungdommer, som ferdes i byen, en diakon som videre kan organisere et hjelpearbeid for flest mulig, sammen med et korps av frivillige.

– Så ønsker jeg at bryggekapellet virkelig kan bli et sted for ettertanke om omtanke, et sted hvor alle mennesker, uansett tro og kirketilhørighet, kjenner seg velkomne, uten ytre krav til enkeltmennesket.

– Og så håper jeg Bryggekapellet fellesskap framover blir basert på tilstedeværelse og verdighet. De fleste kirkesamfunn og forsamlinger i Grimstad står bak prosjektet. Dette er en styrke. Særlig for fellesskapet i lokalmiljøet. Måtte også det vokse med årene, avslutter Sverre Aalvik.

«Diakonien er både en grunntone i alle forhold til menigheten, og den konkretiseres i egne tiltak. Diakonien har et spesielt ansvar der få eller ingen bryr seg. Gjensidighet og respekt for hverandres verdighet er grunnleggende.» (Fra Plan for diakoni 2008)

Min drøm er en diakonal reform

Diakonien skal avdekke mangler som for noen gjør det vanskelig å delta i samfunnet og kirkens liv. Erfaringene vi bærer med oss er forskjellige og innvirker på hva vi vil og orker. Sorg, uføret, ensomhet, overgrep, misbruk eller fattigdom for eksempel, kan gjøre det vanskeligere for oss å møte oss selv og andre. Vår oppgave som kirke er å tale den svakes sak på vegne av Gud. Mennesket er skapt i Guds bilde, til fellesskap med Gud og med hverandre. Noen ganger må vi være samfunnskritiske til det som gjør livet vanskelig for sårbare grupper eller enkeltindivider i vårt lokalmiljø. For å være både en relevant og troverdig kirke i vår tid, kreves det både økt bevissthet og kompetanse omkring delvis nye fagfelt.

En tjenende kirke trenger å være bevisst på sin oppgave og ha evne til å se og møte menighetens behov.

Den Norske Kirke uttrykker i sin visjon for sin virksomhet et ønske om å være en tjenende kirke. I følge diakonale utdanningsinstitusjoner, er det ikke mulig uten en tydelig, relevant og synlig diakonal tjeneste. Diakoni er kirkens omsorgstjeneste, og Den Norske Kirke har formulert en visjon for den diakonale tjenesten: Guds kjærlighet til alle mennesker og alt det skapte, virkeliggjort gjennom liv og tjeneste.

Erfaring viser at der det er ansatt en diakon, der øker bevisstheten og mengden av diakonale tjenester, også utført av frivillige. I mange andre sammenhenger viser det seg at frivillige innenfor diakoni, kirkemusikk, trosopplæring og gudstjenestearbeid ønsker seg at "noen" ansatte tar på seg en del koordinerende og langsiktig arbeid. I tillegg er det så mange oppgaver en kirke forventes å kunne fylle, som krever en ny type fagkompetanse enn før. Trosopplæringsreformen har ført med seg en endring av kompetanseprofil for dem som arbeider med trosopplæring, noe som igjen avspeiles innenfor utdanningsinstitusjonene.

Sterkere fagkompetanse hos kirkelige ansatte er ingen hindring for økt deltagelse og frivillig arbeid. Som kristne er vi kalt til å tjene hverandre og vi er alle kalt til det allmenne prestedømmet. Likevel er det skilt ut ordinerte prester og viglede diakoner helt siden kirken ble dannet. Diakonien deles inn i tre arbeidsformer:

- Den allmenne diakonale tjenesten er vi kristne kalt til i kraft av å være menneske og skapt i Guds bilde.
- Den organiserte diakonale tjenesten er diakoner og diakoniutvalg satt til å utvikle og lede.
- Den spesialiserte diakonien er tjenesten som utøves ved våre diakonale institusjoner innen psykiatri, rusomsorg, sykehusdrift.

Min drøm

I kirken finnes det ikke så store midler til disposisjon, og oppgavene er mange. Min drøm er en diakonal reform, som det er knyttet midler og stillinger til. Vi kommer en et stykke på vei med krav om å lage planer, men hvis det ikke er knyttet midler eller resurser til planene, risikerer flotte og gjennomarbeidede aktiviteter å stoppe ved å forbli intensjoner.

Alle utfordres til et hverdagsliv i tjeneste. Det gjelder alle aldersgrupper. Hver enkelt kristen og kirken har et felles ansvar for diakonien, som en tjeneste for mennesket, skaperverket og for Gud. Diakonien har sin forankring i troen på den treenige Gud, som Skaper, Frelser og Forløser, og er en del av gudstjenesten.

Denne er kanskje ikke så festlige drømmer, men jeg tror at en diakonal tjeneste og en kirke som ønsker å være tjenende kirke har mulighet å møte mennesker der de er i livene deres. Kirken og den kristne troen kan da fortsette å være relevant for menneskers liv. Et fellesskap bygger på likeverd og gjensidighet, og ingen er bare hjelpere eller hjelpetrengende. Gjennom et liv får vi anledning å prøve ut begge rollene.

Dette er mine tanker og mine drømmer om den tjenende kirken, hvor vi alle er underveis og ser stykkevis og delt.

Takk for at jeg fikk anledning å dele disse tankene med lesere av Fjæreposten.

Marie S Grimstad
Sognediakon for Blaker, Frogner og Sorum menigheter, Borg bispedome

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP - ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTTJE
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS
LILLESANDSVN. 29. 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpthygesen.no

MARK ARTRUP
JENS PETER FOSSELL
CHRISTIAN THERHILDSEN

20 ÅR 1992 - 2012

Haglund Regnskap AS
AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSELSKAP

www.haglund.no

NARF

The J. J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:
Mandag – fredag:
07.30-15.30
Torsdag: 07.30-17.00
Lørdag: stengt

Det har i de siste dager blitt reist tvil om seniorgruppa til regnelighet, melder Jan Inge Tungesvik. Målbåret av en noe eplekjekk Kristen Leifsen, opplyses det. Bakgrunnen er at Fjæreposten i forrige nummer trykket fjorårets, eller var det forforårets, artikkel om igjen i stede for årets reportasje. Nå er virker gruppa talsperson å være nogen lunde sikker på at begivenhetene som skildres i nedenstående tekst er fra forrige tur, hvis han husker rett... Trolig er bildet over også fra samme tur, hvis ikke... Siden det kan hende noen i gruppa fortsatt husker at de var med på denne turen, eller en tur som liknet, trykker vi teksten og håper at noen kjenner seg igjen.

Menighetsfellesskap i all slags vær

Dersom du en snøfylt kveld i fjellheimen skulle bli blendet av en masse hodelykter og høre ivrige stemmer i mørket som diskuterer GPS posisjoner, kan det være at du er havnet midt inn i en gren av menighetsarbeidet i Fjære menighet.

Fjære Menighets turgruppe er nærmest ustoppelige i sin kreativitet og hadde også i år lagt en fjelltur til setesdalsheiene midt i februar. Det påstås at turene legges på dette tidspunktet for å unngå rushet av fjellfolk som kommer i mars. Noen av deltakerne var i år igjen inne på at tidspunktet også kan ha sammenheng med at det på denne tid av året er usedvanlig mye varierende vær å velge i, alt fra strålende solskinn og varme til skikkelig storm, sludd og snø.

Turdeltakerne, i alt 16 mannfolk fra Fjære Menighet, så ikke jerv denne gangen slik vi gjorde for to år siden (!), heller ikke store flokker med reinsdyr. Vi fikk imidlertid med oss noen veldig flotte turdager og verdifulle samlinger med alvor og moro. Helge prest bidro med sine keltiske tekster, et fast innslag som alle ser ut til å sette stor pris på. Nytt av året var teatersport og fjellquiz.

Turgruppa gir seg ikke, neste tur er barmarkstur på Hardangervidda 14.-16. september, denne gang med mulighet for deltakelse for både menn og kvinner.

Vi som får lov å være med takker for at noen tar initiativ slik Leif Hodnebrog og hans medhjelpere gjør, initiativ som synliggjør en aktiv og inkluderende menighet.

Jan Inge Tungesvik

Som det frem går av teksten over, er det ikke usansynlig at flere av personene som har vært involvert i nevnte begivenheter, har vært sluppet løs på Hardangervidda i uka som gikk. Vi håper alle husket hvor de skulle, egen hjemadresse eller noe..., altså at samtlige er tilbake i Fjæretraktene på dette tidspunkt. (RED.)

MISTET

Noen ganger mister vi en paraply eller en hanske. Andre ganger opplever vi å miste noe mye mer alvorlig. For disse tapene finnes Kirkens SOS, mennesker med erfaring i å lytte til og støtte andre. Ring oss anonymt når som helst på 815 33 300 eller kontakt oss på kirkens-sos.no. Vi er her. Alltid.

Æres den som æres bør

Alle sommerhjelpene var naturlig nok ikke på jobb samtidig. De to som jobba den dagen Fjæreposten var innom kirkegården, og som fikk æren av å representere «lauget», var Torstein Flaot og Invid Lovjomås. Her sammen med «boss» Håvard.

Vi kirkegårdsarbeidere får ofte høre godord fra folk på kirkegården. Mange setter pris på at Fjære kirkegård er velstelt og vakker. Men når sant skal sies så er det ikke bare vi fast ansatte som skal ha ros for det. Her er fler.

Hver sommer når skoleåret ebber ut rykker det inn en gjeng med ungdommer som hjelper oss. Det er fantastiske ungdommer, som er så arbeidsvillige at de ofte må minnes på å ta pause, og de holder på til arbeidsdagen er slutt.

Hoved oppgaven til sommerhjelpene er selvsagt å klippe plener, kantklipping rundt graver og gjerder, og stelle blomsterbedd på de ca. 70 gravstedene vi har ansvar for. I tillegg til dette er det å

vaske og støvsuge kirken, luke, male og mange andre oppgaver som de utfører for oss. Dette frigjør oss fast ansatte, slik at vi kan konsentrere oss om andre oppgaver som må gjøres i sommerhalvåret, og ta noen uker med sommerferie.

Noen av arbeidsoppgavene kan være kjedelige. F. eks å plukke stameneskudd på alle de 89 linnetrærne som er på kirkegården, kan sette tålmodigheten på prøve. Men ungdommene våre går på

med friskt mot, og vi hører aldri noen som klager.

De som har delt på jobben på Fjære kirkegård i sommer er: Ingvild Lovjomås, Solveig Hortemo, Eivind Hillesund, Karoline Spilling, Torstein Flaot, Karen Hortemo.

Takk for hjelpen ungdom. Vi ville ikke klart å holde kirkegården så fin uten dere. Håper dere kommer tilbake neste år.

Hilsen Helge og Håvard

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

Autorisert regnskapsførerselskap
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

BLI FADDER!

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

STØTT

Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

Forventningsfulle opphavsmenn før fremføringen av oratoriet «St. Ragnvald – en vei til hellighet», komponist Wolfgang Plagge og tekstforfatter Harald Olsen. Glisene var om mulig enda bredere etter en vellykket fremføring.

St. Ragnvaldsdagene i stort format

St. Ragnvaldsdagene i Fjære og Grimstad er i ferd med å finne sin form. Enda gjenstår det nok noe modning før en kan si at helgenen fra Agder får plass i folks bevissthet, men årets dager gjorde at historien omkring Ragnvald Orknøyjarl ble enda mer en del av vår egen historie.

Fleire ganger gjennom uken tøtsjet man temaet om hvor Ragnvald egentlig kom fra, om det var fra Bringsværd og Fjære, slik vi gjerne vil ha det til, med støtte i Orknøysagaen, eller om han vokste opp på Lista. I sitt foredrag under Kulturminnedagen 9. september, slo arkeolog Franz-Arne Stylegard fast at det vi vet om den saken er at vi ikke vet. Det kan like gjerne være det ene som det andre, men at han kom fra Agder, er uomtvistelig. Fjære kommer uansett til å holde på sin tolkning om tilknytningen til Fjære, og fortsette i samme spor, med å koble Ragnvalds historie, hans oppgjør med blodhevn og dess like, til vår egen. Vi vil holde ham fram som en av våre egne, som gikk foran i det å våge upopulære og dristige valg for noe han trodde på og holdt for rett.

St. Ragnvald-akademiet fortjener både takk og honnør for alt arbeidet som er lagt ned i arbeidet med årets feiring. Bare den som har vært «på innsiden» vet hvor mye arbeid over lang tid som kreves for å få noe slikt i havn, både økonomisk og

praktisk. At både Norsk Kulturråd, Aust-Agder fylkeskommune og Grimstad kommune har vært med som støttespillere, sier mye om seriositeten og kvaliteten på arrangementet.

En enda strammere regi på dagene, å enda tydeligere søke å koble Ragnvalds tro og mot, hans fredsvilje, hans allsidighet og målrettethet, med utfordringer og oppgaver vi står overfor i vår tid, på mange ulike arenaer, vil kunne gjøre dagene enda mer spennende og aktuelle. Fortsatt er mye knyttet til historieinteresse, sang og musikk. Områder som kunst og idrett, ledelse og nyskaping kan med fordel fokuseres sterkere, og derved gjøre dagene interessante for enda flere.

Det mest kuriøse ved årets feiring var urframføring av et flott oratorium, «St. Ragnvald – en vei til hellighet», skrevet til hans ære, av komponist Wolfgang Plagge, med tekster av Harald Olsen. Skapere og utøvere høstet fortjent ros for innsatsen, både av publikum og presse. Kor og solister hadde krevende oppgaver, men kom godt fra den utfordringen. Publikum kunne følge med i historien

gjennom komplette tekster, noe som nok var avgjørende for de fleste i det å få med seg innholdet og skiftet mellom de mange aktørene i historien.

Uken inneholdt flere konserter og foredrag, mer eller mindre tilgjengelige for folk flest. Også her vil en trolig tjene på en strammere regi, og skille mer mellom en seminar-/«akademi»-del og en mer allmenn kultur-/underholdningsdel, og velge dertil egnede lokaler for de ulike samlingene. Fjære kirke er et fantastisk rom og monument, men ikke like godt egnet til alle typer arrangement.

Feiringen av St. Ragnvald er også en viktig lenke i vennskapsbåndet mellom Fjære og Orknøene. Også i år var representanter for venneforeningen Orkney Norway Fellowship Association til stede. Lederen for foreningen, Ishbel Borland, har en stor fansak, nemlig å få til utveksling av ungdom mellom våre to områder. Det er en sak Grimstad kommune bør se nærmere på, som ledd i å knytte enda sterkere bånd med de norske og orknøyingene, med tanke på fremtiden og kommende generasjoner.

det skjer fast

Faste møtesteder og tider for ulike grupper i Fjære menighet

Sorg for at din gruppe også kommer inn her!

BARN OG UNGE
BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG
1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.30

FEVIK KIRKE SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE
Disse annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

TORS DAGSKLUBBEN
Vik bedehus 10/11, 24/11 og 8/12, kl. 18.00-19.30

HESNES JENTEFORENING
Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annenhver onsdag i par-tallsuker kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK
Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.15 Tween kl. 18.00

ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

ALFSAM
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annenhver onsdag i odde-tallsuker kl. 19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR over annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.00-22.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

ELDRETRUFF
på Vik bedehus kl. 16.00 hver fjerde tirsdag i måneden.

TORS DAGSTRIMMEN

Her alle sammen. Her kommer høstens program. Om ikke du kan så spre dette til andre dere kan tenke er interesserte. Dette er rolig løping og en inkluderende gjeng. Vi er veldig glad for å se nye ansikter.

DATOER OG FRAMMØTETESTED:	
06.09. 1900	Storesand p. plass
13.09. 1900	Hos Leif Hodnebrog, Teaterrunden.
20.09. 1800	Foran Eriksøybygget, Felleskjøring kl 1745
27.09. 1800	Landvik kirke, Barneavdelerstien 8km. Felleskjøring fra Fjære skole kl 1745
04.10. 1800	Resvik bedehus Hommedal prestegård. Felleskjøring fra Fjære skole kl 1745
11.10. 1800	Moysand p. plass
18.10. 1800	Fevik lysløype
25.10. 1900	Dømmesmoen lysløype
01.11. 1900	Fevik lysløype
08.11. 1900	Birkenlund lysløype i Barbu FRAMMØTE FJÆRE SKOLE KL 1845
15.11. 1900	Dømmesmoen lysløype
22.11. 1900	Fevik lysløype
29.11. 1900	Dømmesmoen lysløype
06.12. 1900	Fevik lysløype
13.12. 1900	Dømmesmoen lysløype med julelogg.

Vi løper/jogger rolig i en time. Mål for trimmen: Holde formen vedlike, naturopplevelser og sosialt fellesskap.

Spørsmål? Ring Leif på 97594772

Mvh Kristen Leifsen og Leif Hodnebrog

Forandringer kan det bli pga snø og is. Bli med da vel!

Tonje H. Haugen
tekst & foto

Det er torsdag 26. Klokken nærmer seg kvart på tre. Utenfor FMU-huset kan en se en stor gjeng med spente ungdommer og foreldre. Midt i denne forsamlingen står FMU-gliset (bussen) og skinner i solen. Den er igjen klar for avgang. Og skal for ente gang sette nesa mot Bispingen, Tyskland, fullsatt av en god gjeng med Fjæres flotte ungdom.

På tur med Jesus i sentrum

Årets FMU sommer tur gikk til Bispingen og Center Parks i Tyskland. Vi var til sammen 56 store og litt mindre som reise. Turen startet 26. juli hvor vi gjorde oss klar til å fare over «dammen» og til Danmark, for en ny etappe med buskjøring ventet. Reisen i seg selv gikk greit og vel framme i Bispingen tidlig fredagsmorgen, var det en gjeng med trøtte tryner som veltet ut. Det første som stod på agendaen var å komme seg til parkens badeland, mens vi ventet til å få komme inn på hyttene våre. De aller første dagene brukte vi på å bli kjent i parken. Dette inkluderte en tur til nabolikets Go-cart bane, som tilhører selveste Ralph Shumaker. Her var det en god gjeng med deltagere som utfordret den selvopnevnte kongen, Thorvald

«Lynt» Hansen. Helgen ble ellers brukt til rekreasjon og en grundig utforskning av parkens område og en flott sykkelturnering i naboliket. Mandagsmorgen så brakte det løs for en tur til en av høydepunktene på turen, Heide park. Her fikk store og de litt mindre utfordret alt av nerver. Alt fra store høyder og djupe daler, snurr til høyre og snurr til venstre. Dingl med beina hit og dit. Den nyeste attraksjonen, Kraken, fikk det til å gå kaldt gjennom de aller fleste. Mens «lille» Kristine fikk store øyne og kom med turens

beste kommentar: « Oh... DEN må vi ta!!» (Lederne så på henne med skrekk og innså at de måtte være med). Tirsdag var den store Idrettdagen hvor volleyball turnering stod i midten. Her var det godt oppmøte fra alle hyttene, og vi hadde en fantastisk jentehytte som tok seg helt til finalen. De ble dessverre slå av den fantastiske guttehytten de møtte. Men det var en super innsats fra alle sammen!

Onsdag fikk alle jentene endelig sette fyr på lommeboken, vi satt nesen mot nærmeste by, Lünenburg, for litt shopping. Her vandret vi i solfylte gater og så på alt som kunne friste. En kan vel si at de satt salgsrekorder etter at FMU ungdommen ble sluppet løst i gatene deres. Torsdag var siste dag i parken før hjemreisen. Dette så vi tydelig på de fleste deltagerne, de

alle fleste kunne godt ha hatt en uke til. Vi avsluttet turen men en fantastisk samling på kvelden. Til dere som tror at FMU turen er bare moro, så se her. JA vi har det kjempe moro og mega kjekt på tur. MEN vi har Jesus i sentrum for alt som vi gjør. Hverdag begynner og avsluttes med felles samling som har bestemte temaer. Her får ungdommen ett innblikk i hva det vil si å

være en kristen. På disse samlingene har vi flere ungdommer som selv er aktive med sang og musikk. Vi her så heldige at vi reiser på tur med en så talentfull gjeng med ungdommer! På samlingen bruker vi tid på og blir kjent med hverandre og med Jesus. Vi bruker den tiden sammen og forteller om egne opplevelser og fortellinger fra Bibelen. Det er viktig for oss at ungdommen blir kjent med og forstår hvorfor vi setter Jesus i sentrum. Hver kveld avsluttes med noe som kalles Nikode-

mus-kro. Her kan ungdommen komme med sine egne tanker til en stille ettersamtale, eller bare for å sitte i ett større fellesskap. Her prøver vi å bruke tid på hver enkelt ungdom som er med. Lære akkurat deg å kjenne! Det er viktig for oss at alle som er med på tur blir sett, får oppleve at vi bruker tid på dem, og at vi ser de. Vi vil bruke anledningen til å takke for alle deltagerne som var med. Det var fordi akkurat du var med at det ble så bra!

Eller så kan vi opplyse om at FMU er opp og går igjen for året 2012. Kom innom så vi kan få bli kjent med deg! Hver mandag kl. 18.00 på FMU huset.

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker **Fjære menighet** lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Hageland

Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri

Vi støtter **Fjære menighets arbeid**

Maage skrig

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTT'S FORFATTERSKAP

SCOTT OM byrder

«Men livet spør ikke dem som lever om de tåler mer eller ikke.»
("De vergeløse" 1967-utg. s 121)

SCOTT OM minner

«... - naa, la os trække et slør over. Det har saa aldrig været min maate at samle paa triste minder og stikke dem op i nasa paa andre og holde dem frem ved hver anledning. De er engang ikke utstillingsgjenstander, jeg synes vi skal være enig om det.»
(Skipper Terkelsens levnedsløp 2000-utg. s 12)

SCOTT OM omvendelse

«Nei, her er en anden omvendelse, en stille og ydmyg omvendelse, som søker i dyppet hos menneskene og ytrer sig ved taalmod og forstaaels og ved at dele sit brød med andre og som er svært litet paaaktet - nei, naa blir jeg prædikant selv, og det vil jeg paa ingen maate være.»
(Skipper Terkelsens levnedsløp 2000-utg. s 156)

SCOTT OM de rike

«De rike kunne nok snakke, de hadde lett for å være som de skulle og holde seg lov og bud etterrettelig, de hadde hva de trengte og mer til. Det var ingen sak å være hederlig og la være det ene og det andre, så lenge en hadde nok å ta av. Men når det begynte å knipe, når en saknet både klær og sko, både mat i kjelleren og penger å kjøpe for, når en ikke visste sin arme råd hvor en skulle skaffe seg oppholdet fra -»
("De vergeløse" 1967-utg. s 124)

SCOTT OM vett

- Jeg skal si Dere en ting: det er så leit med det at en får vettet så sent.

("Fergemannen" 1952 s 21)

307.000 gjennbrukskroner

PRIMA
GRUPPEN

ARKITEKTKONTORET
Sverre Halvorsen AS

- ARKITEKTTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPLANARBEID
- EBYPLANLEGGING

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tlf: 37 25 1075 mob: 90 13 6335 www.sverrehalvorsen.no

EURONICS

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frode Jan

Europas største el-kjede

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

307.000 kroner skramlet man sammen under årets loppemarked på FMU, en rekordforbedring i omsetning på 42.000 kroner. Markedet er Sørlandets største og trekker nå kjøpere langveis, enda til fra utlandet. Inntektene er den økonomiske ryggraden i ungdomsarbeidet i Fjære. Da kan en trygt si at utrangerte gjenstander får nytt liv, i mer enn én forstand.

Likevel gjør man seg noen tanker når en rusler rundt og ser hva vi «kaster» og hvilke mengder, av fullt brukbare ting.

Ikke uventet var det en stor og høyst kjørbare sykkelpark til salgs. Det er én fasett i bildet av sykkelbyen Grimstad...

FMU sørger for at tingene får enda en sjanse, og det er jo bra. Så går det kanskje nok et år eller tre eller fem før de havner på skrothaugen. Følgelig er det en ikke liten samfunnstjeneste og miljøjobb som utføres av dugnadsgjengen i FMU. Synd da at myndighetene finner det opportunt å kreve titusenvis av kroner for denne gjennbruksinnsatsen, når restene, det uuuuselgelige, MÅ kastes på dynga til slutt.

Litt i bakgrunnen på auksjonen hadde Jesus satt seg ned. Også han så tankefull ut, men holdt på med sitt: være god hyrde og passe på sauene sine...

Engler daler ned i skjul

